

کلاسیک سواران

صاحبان چند خودروی کلاسیک مانند شورولت ۱۹۷۴، جیپ ۶ سیلندر، مینی ماینر کلاب ۱۹۷۶ و ... در باره علاقه به این خودروها، هزینه‌های نگهداری، هیجان رانندگی با آن‌ها و ... می‌گویند

ZENDEGI-SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

چهارشنبه ۲۳ آذر ۱۴۰۱

۱۹ جمادی الاول ۱۴۴۴ • ۱۴ دسامبر ۲۰۲۲

شماره ۳۱۱۰۶

۳۳۲۶

مجید حسین زاده | روزنامه‌نگار

پرونده

دیدن خودروهای نوستالژی در کوچه و خیابان‌های امروزی، ذهن و روان آدم را بکوه به سال‌ها پیش می‌برد. از فولکس و ژبان بگیرد تا پیکان جوانان، شورولت، مینی ماینر کلاب، جیپ و ... بسیاری از افراد با این خودروها خاطرات زیادی دارند، از روزهای کودکی که در آرزوی سوار آن‌ها شدن سیری شده تا مشکلات خاص و فراموش نشدنی‌شان مانند ضعیف بودن در سربالایی‌ها، جوش آوردن در تابستان و موارد مشابه دیگر. قدیم‌ترها، یک خودرو بود و چندین خانواده که به خصوص آخر هفته‌ها، چشم‌امیدشان برای گشت‌وگذار به آن بود. در پرونده امروزی زندگی‌سلام، به سراغ صاحبان چند خودروی کلاسیک و نوستالژیک که رفتیم تا از کیفیت آن‌ها، هزینه‌های نگهداری‌شان، سختی‌ها و شیرینی‌های رانندگی با آن‌ها و ... برای‌مان بگویند. البته آن چیزی که بیشتر از همه در صحبت‌های این افراد دیده می‌شد، عشق و علاقه زیادی به وسایل آنتیک بود. این عشق و علاقه زیاد باعث شده بود که همه سختی‌های نگهداری و استفاده از این خودروها را به جان بخرند.

عشق به خودروهای کلاسیک ژنتیکی است!

صاحب شورولت مدل ۱۹۷۴ میلادی درباره سفارش دادن بعضی قطعات آن از آمریکا، معمولی نبودن شیوه رانندگی با این خودروها و قیمت ۶۰۰ میلیونی آن می‌گوید

«رامین عبد الحمیدیان»، ۲۳ ساله و دانشجوی پی‌اچ‌دی است. او صاحب یک شورولت است که تقریباً ۵۰ سال از عمر آن گذشته و درباره علاقه‌اش به خودروهای کلاسیک می‌گوید: «تقریباً ۶ سال است که این خودرو دست من بوده و از آن استفاده می‌کنم. من کلاً به خودروی کلاسیک علاقه زیادی دارم. پدرم هم همیشه خودروی کلاسیک سوار می‌شد. من یک بنز ۲۳۰ مربوط به سال ۱۹۷۹ میلادی دارم که آن یکی صفر است و اصلاً استفاده نشده است. ریشه عشق من به این خودروها، علاقه داشتن به کلاسیک و چیزهای آنتیک است. این علاقه معمولاً ژنتیکی است البته چنین تمایلاتی ممکن است در افراد ایجاد بشود اما از نظر من، بیشتر از لحاظ ذهنی و ژنتیکی است.»

● کیفیت فرمان این خودرو در حد سانسافه‌های امروزی است

از صاحب این شورولت مدال ۱۹۷۴ درباره کیفیت این خودرو در مقایسه با خودروهای مشابه در آن زمان و حتی خودروهای امروزی می‌پرسم که می‌گوید: «کیفیت خودروهای کلاسیک بستگی به شرکت تولیدکننده و خودرو ساز آن دارد. شما ببینید، مثلاً بنز یا ام‌وی‌بنز یا کیفیت‌های خودروهای جنرال موتورز آمریکا دارد که شامل بیوک و کادیلاک و شورولت و ... می‌شود، خیلی تفاوت است. آن زمان حجم موتور همه خودروها بالا بوده است

مثلاً همین خودروی من، ۵۷۳۳ سی‌سی است. ۸ سیلندر، دیفرانسیل ۱۳ با شتاب بالا و گیربکس آن سه دنده اتومات است، فرمان هیدرولیک و کولر فابریک از همان زمان دارد. بنزهای آن زمان اصلاً کولر نداشته است. فرمان هیدرولیک شورولت‌های قدیمی در حد سانسافه‌های امروزی است که الان مردم سوار می‌شوند و از آن استفاده می‌کنند. تازه فرمان این خودروهای جدید، برقی هم هست اما از لحاظ کیفیت تفاوت زیادی با شورولت‌های قدیمی ندارد. یک نکته جالب دیگر این خودرو، فول ساینز بودن آن است، نزدیک پنج و نیم متر طول آن است و ۲ متر و ۲۰ سانتی‌متر هم عرض آن. از لحاظ بدنه، این‌ها خیلی قوی هستند و بدنه‌های محکم‌تری دارند. در کل، کیفیت این خودرو در مقایسه با خودروهای اروپایی و ژاپنی حتی در زمان حال هم بسیار متفاوت است، طبیعتاً در گذشته که خیلی بهتر بوده است.»

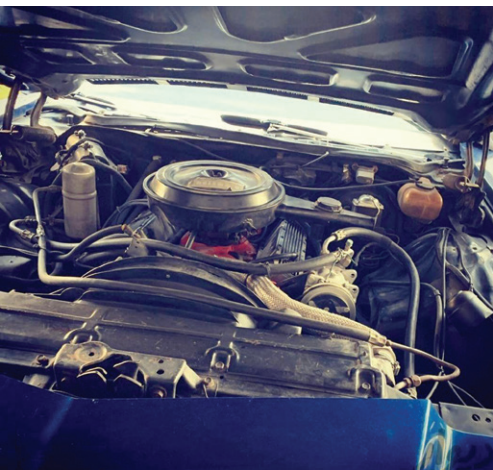

● کسی برای استفاده روزمره سراغ این خودروها نمی‌آید

«عبد الحمیدیان» درباره این که آیا هر روز از این خودرو برای رفت‌وآمد در شهر استفاده می‌کند یا نه، می‌گوید: «کسی که این خودروها را می‌خرد، خودروی دیگری برای رفت‌وآمد در شهر دارد. کسی برای استفاده روزمره به سراغ این خودروها نمی‌آید. درست است که مثلاً همین شورولت من، استهلاک‌ش پایین است و هزینه نگهداری‌اش در حال حاضر تقریباً به اندازه یک پژو ۲۰۷ است اما چون ارزش خودرو بالاست، کسی نمی‌آید از آن زیاد استفاده کند که خودرو آسیب ببیند. در حد این که مثلاً آخر هفته برو یک دوری با آن بزنم، تفریحی بروم، مهمانی خاصی بروم و ... در این حد معمولاً از این خودروها استفاده می‌شود و کسی استفاده مداوم از این خودروها نمی‌کند.»

● این خودروها را باید لای زورق نگه داشت

از او می‌پرسم که آیا قطعات این خودرو در بازار پیدا می‌شود؟ که این‌طور پاسخ می‌دهد: «قطعات فنی و تقریباً همه چیز آن در بازار ایران گیر می‌آید و پیدا می‌شود اما قطعات تزیینی و بدنه مانند آینه و ... سخت‌تر بازار گیر می‌آید اما اگر پیدا نشود، باید از آمریکا سفارش بدهیم تا برای‌مان بیاورند.

رانندگی با خودروی جنگی در شهر!

صاحب جیپ ۶ سیلندر مدل ۱۹۸۴ میلادی از حس و حال خاص سفر با این خودرو به شمال می‌گوید «رضا جوانمرد هستم، ۴۰ ساله و در کار نور و صدا»، صاحب این خودروی کلاسیک، خودش را این گونه معرفی می‌کند. از او درباره این جیپ می‌پرسم که می‌گوید: «این خودرو با این که سال ساخت آن به قبل از ۱۳۶۶ برمی‌گردد اما بی‌رنگ است و سالم. راستش من آن را برای طبیعت‌گردی و سفر خریدم اما وقتی چندبار سوار آن شدم، عشقم به آن چندین برابر شد.»

● بنز و بی‌امو کلاسیک هم داشتم اما جیپ چیز دیگری است

عاشق خودروهای کلاسیک شد که می‌گوید: «عشق به خودروی کلاسیک هم یک نوع اعتیاد است. راستش نمی‌دانم از کجا و چطور شروع شد اما می‌دانم که الان خیلی زیاد این خودروها را دوست دارم و معتادشان شدم. همین الان یک بنز هم دارم که تقریباً ۴۵ سال پیش است، ۸ سیلندر است که از آن شاید در ایران ۱۰ تا هم نباشد. گفتم که بنز کلاسیک، بی‌امو، کوپه و چندتا خودروی کلاسیک دیگر هم داشتم. خانم هم علاقه زیادی به این خودروها دارد و باعث شده که بیشتر خودروی کلاسیک سوار شویم. البته هزینه نگهداری‌اش زیاد است اما عشق و علاقه است دیگر.»

● رانندگی با جیپ در شهر سخت است

از او درباره رانندگی با جیپ می‌پرسم و این که آیا با این خودرو تا امروز تصادف کرده یا نه؟ که

می‌گوید: «تا حالا خدا را شکر با این خودرو تصادف نکردم اما رانندگی با جیپ در شهر، سخت‌تر از خودروهای دیگر است. بالاخره خودروی جنگی است اما خیلی حال می‌دهد. تایک بار پشت آن ننشینید، رانندگی نکنید و ... متوجه‌منظور من نمی‌شوید و حس و حالی را که از آن حرف می‌زنم درک نمی‌کنید. فروش این خودروها خیلی برای صاحب‌شان سخت است چون عشق است و واقعاً به آن‌ها علاقه دارند. من میتسویشی هم داشتم اما جیپ یک چیز دیگر است. خانه من کرج است و زیاد با آن به شمال می‌روم. جیپ عالی است برای سفر به شمال، خاطره‌انگیز و متفاوت.»

● مردم به گرفتن ۲ یا ۳ عکس از این خودرو قانع نمی‌شوند

از او درباره واکنش مردم در زمانی که خودروهای کلاسیک به خصوص همین جیپ را در خیابان می‌بینند، سوال می‌کنم که می‌گوید: «مردم به محض دیدن این خودرو، گوشی‌شان را در می‌آورند و درخواست می‌کنند که با آن عکس بگیرند. گاهی وسوسه می‌شوم که یک کارت‌خوان کنارش نصب کنم و برای عکس گرفتن از مردم پول بگیرم! حالا این را به شوخی گفتم ولی واکنش مردم خیلی جالب است و انگار همه عاشق این خودروهای کلاسیک هستند و خیلی علاقه به آن نشان می‌دهند. معمولاً مردم به گرفتن یک یا دو یا حتی سه عکس هم اکتفا نمی‌کنند، می‌خواهند ۲۰ یا ۳۰ عکس با این خودرو از زوایای گوناگون بگیرند.»

امروز آن را نگه داشته است. قیمت آن تقریباً در بازار فعلی ۶۰۰ میلیون تومان است ولی الان و همان‌طور که می‌بینید قیمت خودروها ساعت می‌زند و هر لحظه بالا می‌رود.»

خودش است. به نظرم این مینی ماینر کلاب، این قابلیت را دارد که هر روز از آن برای رفت‌وآمد در شهر استفاده شود چون خیلی تمیز و مرتب است. این را هم بگویم که این خودرو و قطعات داخل آن بازسازی نشده و همه چیزش فابریک

آگهی فروش این مینی ماینر کلاب مدل ۱۹۷۶ را در فضای مجازی می‌بینم و با شماره‌ای که برای فروش آن ثبت شده، تماس می‌گیرم. او می‌گوید: «این خودرو مال عمومی من است و اصلاً استفاده نشده است. از همان ابتدا دست عمومی من بوده است. هر از چندگاهی مثلاً هر ۵ یا ۶ ماه، به آن رسیدگی کردیم و همیشه در حیاط خانه بوده است. من خودم پرشیا دارم اما پشت این خودرو هم برای رانندگی نشستم. سواری این خودرو خیلی متفاوت و هیجان‌انگیزتر است. از این خودرو کوچک‌تر فکر نکنم در جهان داشته باشیم بنابراین رانندگی با این خودرو فوق‌العاده است. این را هم بگویم که این خودرو و قطعات داخل آن بازسازی نشده و همه چیزش فابریک

پشت فرمان کوچک‌ترین خودروی جهان

این «مینی ماینر کلاب» اصلاً استفاده نشده و صاحبش فقط در حیاط خانه از آن نگهداری کرده است